

fer, der ere fremkomne fra de Folk, der bære Ansvar for Anstaltens Beregninger, en Udtalelse, der er fremkommen efter Forslagets 3de Behandling i Landstinget, synes det mig yderst betænkeligt at indlade sig paa en Ordning, hvorefter man udsletter den Forskjel mellem pligtige og frivillige Interessenter, som fra de kompetenteste Sider erklæres for at være naturligt. — Dernæst skal jeg tillade mig et Par Ord med Hensyn til Anstaltens Bestyrelse. Jeg skal ikke nægte, at det er min personlige Anskuelse, at det Duffeligste vilde være, at denne Anstalt, som nu tæller ikke faa Aar, og som har indvundet en ikke ringe Erfaring, gik over til at blive en privat Anstalt med sin særegne Formue, saaledes at Staten nu kunde slippe for at yde nogen Garanti. Jeg troer, vi have private Instituter, som staae ret godt paa deres egne Been, jeg skal som et Exempel nævne Nationalbanken, som jeg troer ikke har lidt Noget ved at være en privat Anstalt under Statens Control, ligesom man nu ogsaa gaar den Vej at udsondre Brandsforsikringsanstalterne fra Staten. Grunden, hvorfor jeg troer det vilde være det Duffeligste, er den, at jeg i det Hele taget troer, at det er heldigt, naar Instituter, der raade over betydelige Pengemidler, stilles saavidt muligt uafhængige af Regjeringen. Jeg troer, at et Pengeinstitut kun ret kan trives og vore, naar der ved Bestyrelsen af en saadan Anstalts Formue ikke tages noget som helst andet Hensyn end Interessenternes Tarv, og paa den anden Side troer jeg, at det ved et Pengeinstitut, som raader over betydelige Midler, og som er undergivet Statens Bestyrelse, ikke kan undgaaes, at der træffes Dispositioner med Hensyn til Anstaltens Midler, ved hvilke ikke saameget Interessenternes Tarv har været det Bestemmende som det, der fra Statens Synspunkt antages at være det Duffeligste. Selv de, der ikke dele min Anskuelse om, at det kunde være ønskeligt og naturligt at udsondre Livsforsikringsanstalten som en privat Anstalt, — og jeg føier til, at jeg naturligvis ikke gjør mig nogen Illusion i saa Henseende, og at jeg gaar ud fra, at jeg staaer fuldstændig ene med min Anskuelse, — vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at, hvis de skulle finde, at

der dog er noget Sandt i, at det ikke er heldigt, at et Pengeinstitut saaledes forterer umiddelbart under Staten, følger deraf, at selv om man bevarer en vis Forbindelse mellem Livsforsikringsanstalten og Staten, er det det Duffeligste, at Anstaltens Bestyrelse stilles uafhængig af Staten, saa at den til enhver Tid kan modstaae de Paavirkninger, som maaskee kunne ventes i kritiske Perioder, og som kunne gaae ud paa at disponere over Formuen paa en Maade, som i det givne Døgn er ønskeligt fra Statens Synspunkt. Det Lovforslag, som beskæftiger os, gaar imidlertid fuldstændig den modsatte Vej. Der indeholdes nemlig i § 18 en Bestemmelse om, at samtlige Bestyrelsesmedlemmer udnævnes af Kongen, uden at der derved tillægges dem Ret til Pension. Virkningen deraf er den, at Bestyrelsesmedlemmerne for denne Anstalt ere stillede i en ganske særegen Stilling, som ikke har noget som helst Sidesykke i vor hele Administration, saaledes at de i et hvilket som helst givet Døgn kunne fjernes ad administrativ Vej uden allermindste Varsel, og uden nogen Ret til Efterløn. Jeg vil nu henstille, om man troer, at dette er den rette Maade, hvorpaa der skabes Uafhængighed hos denne Anstalts Bestyrelse, om det kan antages, at der paa denne Maade tilveiebringes Uafhængighed hos disse Bestyrelsesmedlemmer, en Uafhængighed, som jeg troer er ønskelig, for at den saa fuldstændig som mulig kan være istand til at varetage Anstaltens Interesse. Det er ikke nødvendigt at komme til det Resultat at give disse Bestyrelsesmedlemmer Pension; thi jeg kan vel tænke mig, at dette er et Resultat, som i høj Grad vilde være uønsket for ikke saa Medlemmer; men man kan gaae en anden Vej, og udnævne Bestyrelsens Medlemmer paa visse Aar, saa at det ialfald ikke længere er muligt for Administrationen til enhver Tid og uden noget som helst Varsel at fjerne dem. Derved skabes der Bestyrelsen en vis Modstandskraft overfor Regjeringen, og en saadan Modstandskraft maa jeg, ifølge hvad jeg har tilladt mig at udtale, ansee for i høj Grad ønskelig. Det er dernæst anført som en anbefaling for Lovforslaget, at den nuværende Anstalt har haft en overordentlig billig Administration, og